

המלכה הלנה

סיפור

מאת בן-ציון יהושע

המלכה הלנה לא הייתה בת למשפחת הצאר לבית רומנוף, אבל הייתה בה ארשת של בת מלך שכל כבודה פנימה. ראשה ומצחה ראויים היו לשאת נזר מלכותי, עיני אילה שחורות ובוהקות, עור צה כאילו טבלה כל ימיה בבריכות חלב ושפתייה טבלו ביין אדום ומשכר. צוואר לה כצוואר לאמה דרום אמריקאית, שהגביה את קומתה עוד יותר. הלנה אישה באמצע שנות השלושים, רופאת משפחה שיצאה מבית קטן בערבה אל עיר שיכונים סובייטית אפורה. שמלתה הארוכה הזכירה מחוזות רחוקים של נשות בוקרים שפניהן מערבה. הליכתה הזקופה החניפה לשדיה הקטנים.

אינני יודע למי ליחס את האמרה 'כשצועקים אנחנו שומעים; כשלוחשים אנו מקשיבים'. היא לחשה ובאחת נעשו כולם נתיניה וקיבלו את מרותה. הלנה הייתה הכוהנת הגדולה בערבות השלג של ינואר.

מוסקבה הייתה שרויה בשלג כבד. המסלולים המוסקים תת-קרקעית אפשרו למטוס לנחות במסלול המהביל. פרופסור זמיר ירד בכבש המטוס אל חורף רוסי. רוח מקפיאת עורקים זממה לקטוף אוזניים וחוטם במינוס עשר. משאלת הלב המידית שלו הייתה מיטה חמה שבה יוכל לחמם את עצמותיו הקפואות. הדרך עוד הייתה ארוכה ורבה משדה התעופה הבינלאומי של מוסקבה לשדה התעופה לטיסות מקומיות. מוסקבה מטרופולין אפור ללא גבולות עמוס בתי מידות של ניכור וזרות. עיר בעלת ארבעה שדות תעופה ובין שדה לשדה ארוכה הדרך.

בארבע אחר הצהריים כבר ירד הלילה. ערפל כבד הסתיר את היערות שכיתרו את סמארה, על גדות הוולגה, Fאלף קילומטרים דרומית למוסקבה. כהיסטוריון הוא ידע כי סמארה נקראה בשנות המהפכה בשם קוויבישה על שמו של מהפכן קומוניסט. בבונקרים של סמארה ניהל סטלין את מלחמת העולם השנייה.

פרופסור זמיר התכרבל בתוך מעיל צמר עבה וטמן את ראשו בין דשי המעיל הזקופים. ידיו היו קפואות. הוא נשף אל כפות ידיו הדים מהבילים. חוטמו האדום דלף וכל התעטשות שלו טלטלה את משקפי הכסף הזעירים שעל חוטמו. דומה היה שבעוד רגע כל נוזלי הגוף יקפאו והוא יהיה פסל סביבתי כאות לטיפשותו. "למה היה עליי להיענות להם? רק אתמול שכבתי על חולות חוף ירושלים והתחממתי בשמש התל-אביבית", ריצדו מחשבות.

נהג הלאדה, שאסף אותו בשדה התעופה, נסע בדרכים המושלגות. הוא פנה ימינה או שמאלה בתוך היערות המושלגים. מצפן סמוי כיוון את הנהג בתוך הערפל הכבד כציפור נודדת אל יעדה. פנסי

המכונית לא הצליחו לפלס להם דרך בתוך הערפל וממטרי השלג שהוסיפו לרדת רק חיזקו בו את תחושת 'מה אני עושה כאן'. למות מוות טיפשי ככל כך. ספק אם ימצאו עד הפשרת השלגים את המכונית ואת תכולתה תחת מעטה השלג. בבוקר שלמחרת עמד להיפתח סמינר לזוהת יהודית למורים מקומיים לעברית. ברגע של חולשה הוא נתן את הסכמתו ויצא לדרך. האם הלאדה תגיע ליעדה או תיפול לתהום שבשולי הדרך.

"לאן אנחנו נוסעים?", שאל פרופ' זמיר ברוסית בסיסית.

"לאתר הנופש של עובדי מפעל האלומיניום של סמארה, אדון פרופסור", השיב הנהג מתוך עננה של עשן סיגריות זולות.

"מה פתאום אלומיניום? מה פתאום אתר נופש לעובדי מפעל אלומיניום", נקשו שיניו של פרופסור זמיר.

"בעונת החורף משכיר המפעל את האתר למרבה במחיר".

מתוך הערפל הגיח פנס רוח. שומר מכורבל בפרווה של דב רוסי, צ'פקה מפרוות לוטרה על ראשו. כאב גב חד תקף את הפרופסור, השתלשל למותניו ומשם גלש לרגליו. הוא נשך את שפתיו ובחוזן עלטה ושלג כבד הולך ומצטבר. סוף סוף נעצרה הלאדה בפתחו של קסרקטין.

"תכיר פרופסור, זאת דוקטור הלנה. אם אתה זקוק לטיפול, תוכל לפנות אליה. בשעות הפנאי שלה היא מורה לעברית". קליניקה של הקג"ב - הגיע פרופסור מאנגליה ללמד אותנו את "אני לשמוע אתה לכאוב גב שלך. אני לעשות כוסיות של רוח וזה פוף לעבור". דוקטור הלנה רופאה ומורה לעברית עוררה את סקרנותו. היא נעלה את דלת הקליניקה החשוכה שלה, הדליקה נר שהפיץ ריחות של מנזר בודהיסטי. הלנה סייעה לו לפשוט את בגדיו. יעד מהרה נערמו בגדיו בפינת החדר "אתה גוף קר, אני לעשות חם. אתה להיות בריא". לאחר הכפור הכבד כפות ידיה הקטנות והחמות של דוקטור הלנה היו מקור של נחמה. היא משחה את גופו בשמן שקדים מרים ולא הותירה פינה במסתרי גופו שלא זכתה לטיפול מיומן של דוקטור הלנה. אני בקושי מכיר אותה והיא כבר עושה כבשלה. כוסות רוח למת – זה לא המקרה. הוא התעורר לחיים והתחיל להצביע על כל הנסתרות: 'דוקטור, גם כאן... דוקטור גם שם' והיא צייתה.

היא הציתה גזרי עיתון והכניסה לתוך כוסות הרוח ששאבו את החמצן ובשיטת הווקום שאבו את גופו לתוך הכוסות שהלך והאדים.

"גוספדין, אתה יש גוף של ספורט-מן. בטן קצת גדול הרבה. מה אני רואה אתה כבר לא חולה